

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

27 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte - Petru Ursache,

judecătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Spînu Oleg în numele inculpatei Constandoglo Nadejda, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Bender din 21 ianuarie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2015, în cauza penală în privința lui

Constandoglo Nadejda Gavril, născută la 07.12.1963, originară din s. Tomai, r-nul Ceadâr-Lunga și domiciliată în mun. Bender, str. Mațnev, 7, ap. 29.

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 28.10.2014 - 21.01.2015;

instanța de apel: 12.02.2015 - 15.06.2015;

instanța de recurs: 11.01.2016 - 27.04.2016.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Bender din 21 ianuarie 2015, adoptată în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Constandoglo N. a fost condamnată în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, la 2 ani închisoare, iar conform prevederilor art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an și 6 luni.

Au fost admise acțiunile civile înaintate de către părțile vătămate Catana Aldru și Gonciar Ev., fiind dispusă încasarea prejudiciilor materiale din contul inculpatei Constandoglo N. a sumelor de 15 800 și respectiv 8 800 dolari SUA, în lei conform cursului oficial al BNM la data executării.

Acțiunile civile înaintate de părțile vătămate Sivacenco M. și Saharnean C., au fost admise în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor materiale, să se expună instanța de judecată în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, în perioada cuprinsă între anii 2010-2011, inculpata Constandoglo N. împreună cu soțul său Constandoglo V., aflîndu-se la domiciliul lui Sivacenco M. din mun. Bender, str. Comsomoliscaia, 59, prin abuz de încredere cu scopul obținerii unui împrumut

bănesc în vederea efectuării activității de întreprinzător și dezvoltării activității propriului magazin, au primit de la aceasta bani în sumă de 9 445 dolari SUA, 1 080 Euro și "mijloace bănești" ale neconstituționalei "Republicii Nistrene", echivalent a 2 100 dolari SUA, care conform ratelor oficiale valutare constituiau 159 706 lei. Sumele primite le-a investit potrivit scopului declarat fără a executa obligația de restituire la timp a acestora, iar prin acțiunile sale a cauzat părții vătămate un prejudiciu material în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 159 706 lei.

Tot ea, la 06.07.2012, aflându-se în mun. Bender, str. Dzerjinski, 45, prin intermediul fiului său Constandoglo Gh., prin abuz de încredere, cu scopul investirii banilor în construcția unei terase anexă la barul "Kelin", din mun. Bender, a primit de la Saharnean C., bani în sumă de 5 000 dolari SUA, care conform ratelor valutare oficiale constituiau 61 171 lei. Bani primiiți au fost investiți potrivit scopului declarat fără a-și onora obligația de restituire a acestora în termen, iar prin acțiunile sale a cauzat părții vătămate un prejudiciu material în proporții mari, în sumă de 61 171 lei.

Tot ea, la 29.06.2012, aflându-se în s. Parcani, r-nul Slobozia, str. Kotovscogo, 9A, prin abuz de încredere, în scopul procurării unui imobil în mun. Tiraspol, a primit de la cet. Gonciar Ev., bani în sumă de 9 500 dolari SUA, care conform ratelor oficiale constituiau 116 470 lei. Bani primiiți au fost investiți potrivit scopului declarat fără a-și executa obligația de rambursare a mijloacelor bănești în termenul stabilit, iar prin acțiunile sale a cauzat părții vătămate un prejudiciu material în proporții deosebit de mari în sumă totală de 116 470 lei.

Tot ea, în perioada de timp august-septembrie 2012, prin intermediul fiului său Constandoglo Gh., care se afla în oficiul agenției lui Catana Al-dru din mun. Bender, str. Calinina, 18A, prin abuz de încredere, cu scopul prezentării unui pachet de documente privind privatizarea imobilului din mun. Tiraspol, str. Odesei, a primit de la ultimul, bani în sumă de 16 503 dolari SUA, care conform ratelor oficiale constituiau 203 940 lei. Bani primiiți au fost investiți potrivit scopului declarat fără a-și onora obligația de restituire a acestora în termen, iar prin acțiunile sale a cauzat părții vătămate un prejudiciu material în proporții deosebit de mari în sumă de 203 940 lei.

Acțiunile inculpatei Constandoglo N. au fost încadrate în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, adică *cauzarea de daune materiale prin abuz de încredere în proporții deosebit de mari, fără scop de însușire.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Spînu O. în numele inculpatei, care a solicitat casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri prin care lui Constandoglo N., să-i fie numită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1 000 unități convenționale, argumentînd că la numirea pedepsei instanța nu a ținut cont de toate circumstanțele atenuante stabilite în cauză.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2015, apelul declarat a fost respins ca nefondat.

5. La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut, că instanța de fond la aplicarea pedepsei inculpatei a ținut cont de prevederile art. 61 Cod penal, precum

și de criteriile generale de individualizare a acesteia stipulate în art. 75 Cod penal

Referitor la argumentele avocatului precum că în privința inculpatei urmează să fie aplicată o pedeapsă mai blândă sub formă de amendă, Colegiul a conchis că acestea sunt nefondate în condiția în care există un prejudiciu material considerabil nerecuperat, iar sancțiunea închisorii cu suspendarea executării pedepsei este una proporțională acțiunilor și consecințelor acestora, inclusiv suficientă pentru a influența personalitatea inculpatei spre corectare și reeducare.

Suplimentar, instanța de apel a menționat că, cauza s-a examinat în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpata beneficiind de o reducere a pedepsei cu o treime din limitele de pedeapsă prevăzute de lege.

6. Împotriva hotărârilor nominalizate declară recurs ordinar avocatul Spînu O. în numele inculpatei, care invocînd temeii de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită, casarea acestora în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care lui Constandoglo N. să-i fie numită pedeapsă sub formă de amendă, în mărime de 1 000 unități convenționale.

În motivarea recursului ordinar, avocatul invocă argumente similare cu cele indicate anterior în apel și descrise la *pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționînd:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;
- hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;
- pedeapsa aplicată inculpatei este una prea aspră;
- la stabilirea pedepsei instanțele inferioare urmau să țină cont de prezența circumstanțelor atenuante și de faptul că acuzatorul de stat nu a solicitat condamnarea reală a inculpatei;
- conform jurisprudenței CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, o hotărîre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal, oferă posibilitatea ca această hotărîre să poată fi verificată în cadrul căilor de atac și oferă posibilitatea persoanelor interesate de a pregăti o cerere de apel sau recurs (*Suominen vs. Finlanda (2003)*, *Kuznețov și alții vs. Rusia (2007)*);
- instanța de judecată trebuia să indice în sentință, temeiurile pentru care aceasta a fost adoptată (*Hadjianastassiou vs. Grecia, (1992)*, *Dumitru vs. România (2010)*);
- ignorarea jurisprudenței CtEDO și încălcarea prevederilor art. 24 din Codul de procedură penală, lezează dreptul inculpatei la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 CoEDO.

6.1. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, invocînd că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece temeiurile invocate nu se încadrează în cele prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

Pedeapsa stabilită este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante prevăzute de art. 76, 77 Cod penal, precum și efectele acestora prescrise în art. 78 Cod penal.

6.2. Referință asupra recursului declarat a depus și partea vătămată Sivacenco M., care a solicitat respingerea acestuia ca inadmisibil și menținerea hotărârilor contestate.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Precum a fost menționat supra, recurentul invocă temei de casare a hotărârilor contestate pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, totodată semnalînd pct. 10) și 15) a aceleiași norme procesual penale, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise în instanțele de fond și de apel în cazul cînd *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și instanța de judecată internațională, prin hotărîre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză.*

Analizînd aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate.

Potrivit conținutului recursului, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatei Constandoglo N. și critică hotărârile judecătorești numai în partea stabilirii pedepsei, invocînd că instanțele incorect au dispus aplicarea unei pedepse prea aspre, de rînd ce sancțiunea normei în cauză prevede și alte pedepse alternative, or dînsa a recunoscut integral vina și a recuperat parțial prejudiciul cauzat prin infracțiune.

Motivele recurentului, precum că instanțele de fond incorect au individualizat pedeapsa și neîntemeiat nu au aplicat în privința inculpatei alte pedepse alternative, Colegiul penal le consideră neîntemeiate.

La acest capitol, Colegiul penal atestă că, potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrșit infracțiuni, cauzînd anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, avînd drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și

prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină seama de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul penal menționează, că la stabilirea pedepsei inculpatei, atât prima instanță, cât și cea de apel, au ținut seama pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art. 61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art. 75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acesteia și corect au conchis că inculpata a comis o infracțiune mai puțin gravă din intenție, iar în speță există un prejudiciu material deosebit de mare nerecuperat, prin urmare corectarea și reeducarea inculpatei este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse cu închisoare, însă, ținând cont de toate circumstanțele atenuante, inclusiv de cele enumerate de recurent în recurs, de persoana inculpatei, just a dispus suspendarea executării acesteia.

Colegiul reiterează faptul că, în speță, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală și potrivit alin. (8) al acestui articol, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă în baza probelor administrate la faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Instanța de recurs remarcă că, sancțiunea art. 196 alin. (4) Cod penal, prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 1 000 la 2 000 unități convenționale sau închisoare de pînă la 3 ani, or lui Constandoglo N. i-a fost aplicată pedeapsa închisorii în limita sancțiunii normei menționate, iar conform prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, aceasta a fost redusă la 2 ani.

Avînd în vedere cumulul de împrejurări, Colegiul penal conchide că, pedeapsa aplicată inculpatei de către instanța de fond și menținută de către cea de apel, este echitabilă și în limitele prevăzută de lege, în așa fel încît aceasta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, iar aplicarea unei pedepse mai blînde, poate încuraja pe viitor săvârșirea altor infracțiuni, astfel, decizia atacată se consideră legală și întemeiată.

Totodată, Colegiul penal atestă că, circumstanțele la care a făcut referire recurentul în cererea de recurs, au fost reținute de instanța de fond și apel ca *atenuante*, ce au permis stabilirea pedepsei inculpatei cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal și suspendarea condiționată a acesteia pe un termen de probă de 1 an și 6 luni.

Argumentul invocat de recurent precum că instanța de fond nu a ținut cont de faptul că inculpata a recunoscut integral vina și a recuperat parțial prejudiciul cauzat prin infracțiune, este irelevant și urmează a fi respins, or la stabilirea pedepsei instanța, ținând cont de cerințele art. 75 alin. (2) Cod penal și-a argumentat soluția adoptată, invocând motive concrete din care considerente a ajuns la concluzia că o pedeapsă mai blândă din numărul celor alternative prevăzute de sancțiunea normei penale în baza căreia a condamnat-o pe Constandoglo N. nu-și va atinge scopul.

În continuare, Colegiul penal va respinge ca neîntemeiată afirmația apărării precum că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentelor invocate privind înlocuirea pedepsei *închisorii* cu *amendă*, or analizând decizia contestată instanța de recurs constată că, instanța de apel s-a pronunțat asupra argumentului nominalizat, invocând că, "(...) inculpata în ședința de judecată a confirmat că la moment întâmpină dificultăți în vederea reparării prejudiciului material cauzat părților vătămate, respectiv stabilirea unei atare sancțiuni va crea inculpatei condiții privind punerea în dificultate a acesteia la executarea pedepsei".

Reieșind din circumstanțele stabilite, Colegiul penal consideră concluziile instanțelor de fond în partea individualizării pedepsei corecte, iar argumentele recurentului în acest sens, neîntemeiate, deoarece pedeapsa stabilită inculpatei a fost individualizată conform prevederilor legale.

Concomitent, Colegiul remarcă că recursul repetă textul apelului declarat de avocat și argumentele expuse în recurs au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel pe deplin le-a examinat și, apreciind toate probele în ansamblu, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

Revenind la conținutul recursului declarat, instanța de recurs va respinge ca fiind neîntemeiată pretinsa violare a art. 6 din CoEDO, or pentru invocarea unui atare temei nu este suficient doar expunerea formală a textului erorii respective și indicarea *haustivă* a unor precedente CtEDO, dar trebuie specificat *expres* dreptul pretins a fi încălcat de instanțele de fond, cu indicarea hotărârii instanței internaționale, pe un alt caz *similar*, unde s-a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului, care poate fi reparată și în prezenta cauză.

Prin urmare, cauzele CtEDO (*Suominen vs. Finlanda (2003)*, *Kuznețov și alții vs. Rusia (2007)*, *Hirovisari vs. Finlanda (2001)*, *Hadjianastassiou vs. Grecia, (1992)*, *Dumitru vs. România (2010)* și *Beian vs. România (2008)*, la care face referire recurentul, au avut ca obiect de discuție alte circumstanțe decât cele existente în prezenta cauză. Astfel, prevederile art. 6 CoEDO, în speță nu sunt aplicabile.

În concluzie, instanța de recurs menționează că nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârilor atacate sub aspectele invocate de avocatul Spînu O., deoarece soluția adoptată de către instanțele inferioare este întemeiată și motivată.

În circumstanțele stabilite, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului declarat de avocat în numele inculpatei, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Spînu Oleg în numele inculpatei Constandoglo Nadejda, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2015, în cauza penală în privința lui *Constandoglo Nadejda Gavril*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 27 mai 2016.

Președinte
Judecătorii

Petru Ursache
Constantin Alerguș
Vladimir Timofti